

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 29

ŠIBENIK, 21 srpnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Mlade Mise

U tudini smo. I bićemo sve dok budemo gazili po ovoj zemlji, hranili se njezinim plodovima i gasili žeđu s njezinim izvor-voda. U tudini smo i putujemo u domovinu, u kojoj nas, od vječnosti, čeka dobri i neizmjereno savršeni Otac.

Između djece i oca postoje veze koje ih spajaju u nježnosti i ljubavi. Te su veze čvrste i srdane. Ali nijedne veze nisu tako čvrste, nikakovi odnošaji tako srdani kao što su veze i odnošaji između nas, zemaljske djece, i nebeskog Oca.

Bog je nad nama, oko nas i u nama.

Sve je to bila istina i prije Kristova dolaska na zemlju. I onda, u Starom Zavjetu, Bog je proživljavao svako biće; živo i neživo. Ali Bog Novoga Zavjeta je kudikamo bliži čovjeku! Ta blizina je usredotočena u čudesnoj Žrtvi koju zovemo sv. Misom.

Svaki dan, od zore do mraka i od mraka do zore, prikazuje se neizmjernom Veličanstvu čista i neoskrvrnjena Žrtva. Jer dok je u Americi noć, kod nas je dan; a kad se nad našim morem i planinama razvijaju krila noći, dotle u dalekoj Australiji svijetli žarko sunčano oko i mjeri nedogledne prašume i široka obzorja.

Oko 350.000 je posvećenih osoba na svijetu koje mogu pretvarati kruh u Kristovo Tijelo i vino u predragocjenu Krv. 350.000 je svećenika! — Zato u svakom času, dana i noći, lebdi u zraku po koji zlatni kalež i bjelasa se posvećena Hostija.

Ovih dana će se povećati broj Kristovih apostola. Povećaću se svećenička četa. Po svim biskupijama čitavog katoličkog svijeta biskupi će polagati ruke na mlade bogoslove, zazivati sv. Duha i zaređivati ih za svećenike. Tako će se umnožiti i novozavjetne Žrtve.

Naši ovogodišnji mladomisnici su već posvećeni. Prošle nedjelje su sišli nad njihove glave duhovski darovi i ruke su im bile pomazane svetim uljem, A ove i dojučeršnje nedjelje zapjevaće prvi svoj „Stava“ i „Vjerujem“; prikazaće, po prvi put, sv. Misu.

Djelotvorna ljubav prema bližnjemu

Krumpir do krumpira

Teško je biti bolestan, ali ništa nije lakše biti gladan. Glad je današnja opasna bolest. Jedna od naopasnijih. I tamo gdje mi mislimo da je nema, ona hara i suhim željeznim klijestima štapa za želudac.

Poljska je slovenska zemlja. Zato nas mora više zanimati što se događa u njoj nego u kakvoj Americi ili Australiji. — I, eto, baš u toj bratskoj slavenskoj zemlji mnogi gladuju. Ne posvuda, ali u mnogim krajevima.

Zašto su toliki gladni? Možda zato što je zemlja škrtka i neplodna? Što na svijetu živi previše ljudi? Ne, ne to! Zemlja rađa toliko plodova da ih današnja milijarda ljudi, kad bi ih htjela, ne bi mogla pojesti. Glavni i temeljni razlog bijede je u strašnoj istini: da je čovjek postao čovjeku vuk, a ne brat!

Onu Kristovu velepijesmu o ljubavi prema bližnjemu malo ko više pjeva! — Ipak je neki pjevaju. Pa i u onim krajevima Poljske koji se bore s gladu.

Mladi kapelani su, naime, počeli tamo osnivati nove bratovštine. Zovu ih: Krumpirove bratovštine. Članovi tih bratovština su samo djeca. Svaki član „Krumpirove bratovštine“ mora dnevno obačiti petnaest kuća i u svakoj kući isprošiti za siromahe jedan krumpir.

Katoličke pobjede

Svjedoči istine

Mi vjerujemo, ali ne slijepo, bez razloga. Naša vjera je razumna. Temelji se na jakim, nepobitnim dokazima. Za njezinu istinitost svjedoče mnogobrojne čete najumnijih i najodabranijih duhova. Osobito se mi ka-

Uvijek se čovjek klanjao Božanstvu, molio Mu se i prinosiso Mu žrtve. Nu što su sve te molitve i žrtvovanja prema čistoj Žrtvi, u kojoj se sam Krist prikazuje Bogu Ocu?!

Sveta Misa je nešto tako veliko da je mi ne shvaćamo. Izvor je bezbrojnih milosti. Ognjište je požrtvovne i junačke ljubavi. Središte je vjere!

Može li nam biti ko bliži nego li je Krist pod neznatnim prilikama kruha koje počinjavaju na čistom, bijelom tjelesniku za vrijeme sv. Mise? Može li biti što ljepše i bolje, što više i dublje nego li je žrtvovanje Božje za nas, slabe i grešne ljude?

Sveta Misa je divno Otajstvo. Čudo nad čudesima.

To je njihova dužnost koju marljivo izvršuju. Ganutljivo je gledati te male apostole ljubavi kako se, izjutra, s vrećicom u ruci, upućuju iz kuće i putuju od vrata do vrata. Pred svakom kućom vrećica im postaje teža, jer u nju kapne po koji novi krumpir, namijenjen za prazne želuče siromaha.

Kad dijete obađe 15 kuća, vraća se prema crkvi. Tamo, u sakristiji, kao u nekakvom karitativnom skladištu, odlaže svoj teret: sakupljene krumpire.

Na koncu dođe svećenik s popisom najpotrebnijih siromaha. Dođe, i kao vrhovni zapovjednik naređuje komu i gdje se ima što odnijeti.

Tako se svaki dan sakristija puni i ispraznjuje...

Doduše, s tim nije riješeno bijedno stanje onih mnogobrojnih siromaha. Ali, dok ih okrutnost ljudska lišava onoga što je najnužnije za život, kršćanska ljubav se ponizuje, ide od jednih do drugih kućnih vratiju i skulja krumpir do krumpira da ih spasi iz ždrijela očite smrti.

To nije sve, ali je ipak mnogo. Kažu: Ne treba nam ništa drugo osim pravde. Da, ali nema pravde gdje nema ljubavi. Pravda se bez ljubavi može izroditi samo u okrutnost.

Irillac

tolici možemo ponositi slavnim i uglednim obraćenicima iz svih vjera. K nama dolaze i Židovi, i muslimani, i protestanti, i pogani.

Evo nekoliko obraćenika na katoličku vjeru iz najnovijeg vremena:

— Iz protestantizma prešao je

na katoličku vjeru njemački pjesnik Benno pl. Mechow.

Engleski viceadmiral John Knowles im Trurm, zapovjednik prve eskadre krstarica sredozemne mornarice, prešao je iz anglikanske u katoličku Crkvu.

— Poznata njemačka židovka dr. Edita Stein postala je katolikinjom i stupila u karmelićanski samostan.

— U Indiji se obratio na katoličku vjeru ugledni protestantki misionar Josip Lutschmaya.

— U Indokini se obratiše tri odlične poganke: kćerka guvernera Haj Dong, kćerka mandarina Tach-Ha i kćerka kneza Rone Mon.

Divna je naša Crkva u svojim obraćenicima!

Dvije prijateljice

Stare su to prijateljice. Starije od ljudskog pametara. Jednoj je ime: Vjera — a drugoj: Znanost.

Nijedne posestrime se tako ne slažu kao prava vjera i prava znanost. O tome nam najbolje svjedoči povijest. Ona nam govori kako je katolička Crkva, već od svog početka, uvijek na svom krilu mazila, njegovala i unapređivala znanost.

Jedino se katolička Crkva može ponositi da je ona bila prva koja je osnivala pučke, srednje i visoke škole. Da je to tako, govori nam i Manila, glavni grad Filipinskog otočja, u kojoj se ove godine slavi 200 godišnjica osnutka pravnog fakulteta na tamošnjem katoličkom sveučilištu. — Na tom sveučilištu su profesori oci dominikanci. Ima sve fakultete, a pohada ih nekoliko hiljada studenata.

SUSA U HERCEGOVINI. U čitavoj Hercegovini, kao i kod nas u Dalmaciji, vlada strahovita suša. Radi toga je potpuno propalo žito, krumpir, kukuruz, a i džuhan. Sprema se crna zima...

mladomisnik upućuje iz rodne kuće prema seoskoj crkvi i oltaru.

Mlada Misa je veliki blagdan čitavog sela. Slavlje svih kršćanskih duša.

Zar to ne govori jasno o dubokoj odanosti našeg narodnog bića prema svećeniku? O velikom poštovanju prema tajni sveće Mise?

Imamo 15 mladomisnika. Znam da će se s njima radovati njihovim roditeljima i rodna sela, ali i mi ostali moramo biti dionici njihovog veselja, jer Crkva dobiva nove svećenike, a naša biskupija nove radnike za vjeru i prosvjetu.

Slava na visini Bogu, našim mladomisnicima blagoslov, a nama, po njima, u Bogu, savršeni mir. Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

VI nedelja po Duhovima

EVANĐELJE SV. MARKA (8, 1-9)
U ono vrijeme: Kad mnoštvo veliko bijaše s Isusom, i ne imadahu što jesti, dozvavši učeničke reče im: Žalim mnoštvo, jer eto već tri dana stoje kod mene, i nemaju što jesti; i ako ih odpuštim gladne kući njihovoj, oslabit će u putu, jer nekoji od njih dođoše iz daleka. I odgovoriše mu učenici njegovi: Otkuda da ih tko nasiti kruhom ovdje u pustinji? I zapita ih: Koliko imate hljebova? A oni kazaše: Sedam. I zapovjedi mnoštvu, da posjeda po zemlji. I uzevši sedam hljebova, i davši hvalu, razlomi, i dade učenicima svojim da razdijele. I razdijeliše narodu. I imahu malo ribica, i njih blagoslovi, i zapovjedi da razdijeli. I jedoše, i nasitiše se, i nakupiše ulomaka, što preteče, sedam košarica. A onih, što jedoše, bijaše oko četiri tisuće, i otpusti ih.

POUKA

„Žao mi je naroda, jer, eto, već tri dana stoje kod mene, i nemaju što jesti.“

To govori sućut, to govori ljubav, to govori dobrota. On, punina savršenstva, to govori.

Njemu je žao naroda koji tri dana kod Njega stoji, a silnicima nije žao naroda koji pred njihovim vratima stoji trista šezdeset i pet dana u godini. Mogućnika ne dira bol ispaćenog proletera. Krist žali za narodom koji od Njega, ovaj puta, ni ne traži kruha; žao Mu je što su gladni oni oko Njega. A mogućnici, koji bi morali dati, i u kojih se pita, ne samo da se prvi ne spominju pružiti ruku, nego neće ni da čuju za očajni krik pravde. Tvrdo srce, opasano debelim obručem leđa! Njima je stalo do čucka, a ne do izglednijih života čovječjih.

Krist i prestavnici sile ovoga vijeka!

Koje skrajnosti!?

Krista hoćemo! On neka bude na čelu, pa neće trebati prosjačenja, niti će se ponižavati čovječje dostojanstvo. Tada ni oni na vrhovima neće gledati samo svoju korist; smekšaće im se srce i progledaće očima pravde i ljubavi. Još nešto drugo!

Krist je Bog i kao takav pozna budućnost kao i sadašnjost. On dobro znade da među onim četirina tisućama, koje su Ga slušali, ima mnogo onih koji će na Veliki Petak vikati: Raspni, propni Njega! Vidio je one koji će Mu se rugati na križnom putu, koji će Ga sramotiti, smijati Mu se, kame-nije prema Njemu dizati i stiskati pesti. Vidio je sve, pa ipak nikoga nije

isključio od čudesnog nasićenja sa sedam hljebova.

Što bi bilo najprirodnije? Da uzme bič i sve izdajnike otjera od sebe!

Kristova veličina se je pokazala upravo u protivnome. Sve je obujmio toplinom svoga velikog srca. Samo promislite: nahranjuje svoje krvnike!

O Gospodine, posij u naša srca sjeme svoga smilovanja i ljubavi, koja ne izabire, ne isključuje, ne otklanja, nego samo daje i pomaže. Daj nam ljubavi, one ljubavi koja pomaže neprijateljima, izdajnicima i licumjerima. I prema onima koji otrovnicu

zmiju stavljaju na naša prsa, dok potrebnim snom krijepimo umorne udove svojega tijela.

Toj ljubavi ništa ne škodi. Ona je najbolji protuotrov prema svakom zmijskom ubodu. Te nam ljubavi ne može niko oduzeti. Takva ljubav neće ostati sama. Ona će povući za sobom čitava mnoštva i obasjati ih svojom svjetlošću.

Ljubav je magnet koji k sebi privlači.

Ljubav je voda koja gasi požar zloće pokvarenoga srca.

Na podnožju žrtvenika

Mojim predragim mladomisnicima 1935

*Pristupio bih žrtveniku Tvome,
 Al noga dršće taknuv mramor bijeli:
 Koracala je blatnom po treniku;
 Povratiću se, prosti, Bože veli.*

*Pristupio bih, al Te Janjca gledam
 U snježnom runu, Djevičinog Sina,
 Pa ruka trepti, taknuti se predam
 Neokaljanog - crvak iz nizina.*

*Pristupio bih, al Ti bljesak zjene
 Zabliješćio me, Bože trikrat sveti.
 Promatrat ne smje sinak smrtne sjene,
 Što Seraf sjajni ne smje okom zreti.*

*Nu Ti me zoveš, slatkom vučeš silom
 Na Sinaj sveti, knjige da iz Tvoje
 Tvoj Zakon čitam, pa ga rodu milom
 Naviještat hrlim, Višnjeg da se boje.*

*Pristupiću Ti, k sebi me primakni,
 Operi blatna, kao Petra što si,
 Ko Izaju mi žarom usne takni,
 Ko Arona me balzomom orosi.*

*Pristupiću Ti, da u plamu jednom
 Ko žrtva s Tobom gorim u sve dane;
 Da Otac smiren: domu, svijetu bijednom
 Milosti rijekom sve natopi strane.*

*Pristupiću Ti, Tvog da pijem blista;
 Pa kad Ti puku kliknem: Gospod s vama!—
 Ne vide mene, već u meni Krista,
 Da obaspu Te slavom posred hrama.*

O. PETAR PERICA D. I.

Na braniku

Pravoslavna crkva

Mnogo je kršćanskih crkava. I sve ne mogu biti Kristove. Da to dokazemo, ne treba nam sve proučiti. Dosta je ogledati samo one najglav-

nije.

Katolike u našoj državi najviše će zanimati pravoslavna crkva. Tim više što ona nije ni tako malena. Što

njaju dušu u tim časovima, naličilo bi tepanju nevještog djeteta.

Sve različnosti ljeta i zime, ranog proljeća i kasne jeseni, kako nas ugodno iznenaduju! Sjeverniji i šumom obrasli krajevi, kad zapadne snijeg, imadu neku nenatkriljivu tajinstvenu moć da u nama pobuđuju najugodnija čuvstva i osjećaje. Primorski pak krajevi imadu svoju dražest u ljetno doba — uz veličajnost sinjega mora.

„Oj more duboko, sva moja radosti...“, prati nas glas pjevača uzduž Hrvatskoga Primorja i dalmatinskih ostrva. S kraja na kraj povezuju se ribarski otoci i morski grebeni — kao prirodno ratno brodovlje — te čuvaju mrtvu stražu. Tu na žalu iskrsava pred našim očima davna prošlost „Zvonimirove lade“...!

Moram se zadovoljiti ovako letimičnim pogledom uzduž Hrvatskoga Zagorja, ravne Slavonije i ubavog Srijema, ponosne Bosne i junačke Hercegovine, vilinskih Gorskih Kotara, Hrvatskog Primorja, hajdučke Like i kršne Dalmacije. — „Tuj po gorah i dolinah, preko devet pokrajina!...“, koje okružuje divan prirodan okvir, satkan od bisernih vodenih kapljica Save, Drave, Dunava i Drine — te morskih koralja plavog Jadrana.

„Zdravo da si domovino mila,
 Moja majko, zdravo, zdravo bila,

Prođoh svijeta na sve četir strane
 Svi su ljepi u svojem uresu
 Svi su ljepi, ali svi skupa nijesu
 Što si, majko, meni samo ti!“

(P. Preradović)

Zlato imade uz sjaj ljepote i drugo svojstvo: skupoću, bogatstvo. Tako i naše šume, polja i more imadu, uz svoju raskošnu ljepotu, i neiscrpljivo vrelo bogatstva. Timarenje domaće stoke i peradi, gojenje pčelarstva i voćarstva, pa rudno blago i rasijana divljač — predstavljaju u našoj privredi ogroman kapital.

A zašto onda ovolika kriza? Ta i vrapci je osjećaju, bar u pasivnim krajevima! U koliko se osjeća kriza, nije krivjom zemlje, nego niska cijena i nerazumno poslijeratno gospodanje odozdo a loša uprava odozgo.

Danas se u svijetu vodi borba pod lozinkom: Amerika Amerikancima, Azija Azijcima... Kad bi se radna iseljenička snaga stavila u pogon na domaćem tlu, imali bismo Ameriku kod kuće! Nego siromašniji i manje upućeni svijet bježi, u najnovije doba, i u Francusku i Belgiju, a na njihovo mjesto dolaze, dalekovidniji, isti Francuzi, Italijani... i na „pošten“ način obožavaju se na naš račun. (Dovoljno je spomenuti razna rudokopna poduzeća).

Trebalo bi više samosvijesti kod nas Hrvata, da upoznamo i zavolimo našu lijepu i bogatu domovinu:

je, dakle, s njom? Je li ona prava i Kristova?

Pogledajmo je kroz leću onih četiriju znakova o kojima smo rekli da obilježuju pravu Božju Crkvu.

Božja crkva je: jedna, sveta, katolička i apostolska.

Kada počinje pravoslavna crkva? S Focijevim raskolom. Taj mali početak se završio potpunim odjeljenjem istočne od zapadne crkve godine 1054 poslije Krista, za vrijeme carigradskog patrijarha Mihajla Cerularija.

I danas? *Danas pravoslavna crkva, prije svega, nema jedinstva.* Otkada je zabacila vrhovno papino poglavstvo i prvenstvo, rascijepala se na mnoge samostalne crkve koje se ograničuju na pojedine države ili narode. A što je najkobnije:

Ona više nema ni vjerskog, dogmatskog jedinstva! U pojedine pravoslavne crkve prodrle su neke protestantske zablude koje su u opreci sa Svetim Pismom s čitavom tradicijom. Tako ćete već naći pravoslavne biskupe i bogoslovne profesore koji jedni druge pobijaju kada, na primjer, govore o Bezgrešnom Marijinom Začecu ili o čistilištu.

Zato nije ništa čudno da je i vjerski život pravoslavnih vjernika spao na niske grane. Sveti sakramenti se veoma rijetko primaju. Euharistija im je prestala biti izvor Božjeg života i svetosti. U nekim krajevima se vjernici uopće više ne ispovijedaju. Otkada se istočna crkva odijelila od rimokatoličke, ne radaju se u njoj ni sveti Augustini, ni Ambroziji, ni sveti Baziliji, ni Benedikti. *Presušile izvori svetosti, pa zato nema ni velikih svetaca.*

A gdje je općenitost pravoslavne crkve? Zar se može govoriti o općenitosti u crkvi koja se rascijepala na razne nacionalne ogranke, koji među sobom nemaju nikakve veze?! *Nacionalne crkve nemaju znaka općenitosti.*

Pravoslavna crkva nije potpuno ni apostolska. Ima, doduše, pravilno ređenje biskupa i svećenika, ali nema onog vrhovnog apostola o kojem je Krist rekao da će na njemu sagraditi svoju crkvu. Nema Petra! A već onda kad smo bili skupa, kad smo imali zajedničke svete oce i bogoslove, jedan od njih je rekao: „Gdje je Petar, tu je Crkva.“

Ko je sve ovo pozorno čitao, veoma će lako moći odgovoriti na upit: Je li pravoslavna crkva Kristova Crkva?

Defensor

SVJETSKA PRICEST DJECE. Dne 8. kolovoza ove godine navršuje se 25 godišnjica da je papa Pio X izdao dekret da se u buduće djeca što prije pripuštaju na svetu Pricest. Na uspomenu toga djeca će, na Veliku Gospu, po čitavom katoličkom svijetu zajednički pristupiti k stolu Gospodnjemu.

Podlistak

Lijepa naša domovina

Kaže se da je sramota biti tuđinac u svojoj domovini. Mnogi se daju opravdati od ove optužbe, uvaživši položaj njihovog zvanja, osjetljivu današnju krizu ili koji drugi ravnopravni razlog. Medutim: mene je zapala sreća da se lično upoznam s našim opjevanim krajevima.

Ne treba biti pjesnički „nastrojen“ — kao što nije ni pisac ovih redaka — da se može uočiti osebujna ljepota naše domovine! Sama priroda sa svojim zelenim gorama, ravnim dolinama, plovnim rijekama, talasanjem žitorodnih poljana i širokim morem napaja motrioca upravo do opojnosti. — Jer ne znam čemu bih se više divio: ili onoj gustoj povorci jelovih i bukovih šuma, ili vrletnim gorskim planinama, živim gorskim potocima i jezera, ili beskrajnoj morskoj pučini.

Puni udivljenja pratili smo dostojanstveni plov rijeka, natapajući oko sebe rodna polja; već izdaljega prislušivali smo srebrnastim glasovima bistrog potocića, napokon nijesmo se mogli oteti čaru nad veličanstvenom pojavom Plitvičkih Jezera — „Njim dorasla nema kista niti pera.“ Htjeti opisati sve užitke i dojmove, koji ispu-

„Zemljo naša, zemljo mila,
 Slavna majko, roda slavna,

Po ravninah i po gorah,
 Preko šuma zelenica,
 Ti se steraš divnim sagom
 Ti se kitiš svakim blagom.“

(P. Preradović)

Bog je stvorio čitav svijet, pa i našu domovinu. I mi koji ljubimo Boga, zar da ne ljubimo djelo Njegovih ruku?! — Tim više što je zaista lijepo i krasno ovo naše hrvatsko tlo po kojem koracamo.

g. f.

Pred tabernakulom

Mladomisnicima
 šibenske biskupije

Ti, Emanuel višnji - - -

Bože, Kralju kraljevstva vječnoga.
 Ja i ovo kandilo što je pred Tobom
 jednakom gorimo željom
 da služimo Tebi.

Abel je prinio žrtvu - prvence svojeg -
 u kadu tamjana i ruju jutarnje zore.
 učini da i moj Prinos bude dostojan Tebe!

RAJKO VALERIJEV

Po državi

POLITICKO STANJE. Ovih dana se najviše govori o namjerama bivše Jevtićevе vlade koja je bila već izdala naredbu da se pohapse i interniraju u nekom malom bosanskom selu svi videniji i uplivniji ljudi iz opozicije. Ali prije nego je do toga došlo, Jevtiću je bila istrgnuta iz ruku batina i ključevi tamni. — Narodni poslanici su se u većini priklonili vladi g. Stojadinovića i tako se iznevjerili g. Jevtiću kada su do jučer proglašavali spasiteljem domovine. — Izabrani su članovi za razne skupštinske odbore. Prigodom tog izbora glasovalo se tajno. Tako su poslanici dozvolili sebi ono što ne htjedoše dozvoliti narodu, jer da je, tobože, javno glasanje „u skladu sa višekom čudi ujetinjenog naroda“. — Ministar financija zatražio je od narodne skupštine odobrenje dvanaestina, to jest proračuna za pojedine mjesece: od kolovoza 1935 do travnja 1936. Proračun za osam mjeseci iznosio bi 6.780.833.865 dinara. — Predviđa se da će se 1. rujna ov. g. ustanoviti novo ministarstvo pošta, telegrafa i telefona, a ministarstvo za tjelesni uzgoj imalo bi se ukinuti.

UNISTAVANJE RIBE. Pomorska vlast u Sibeniku izdala je novu naredbu s kojom se strogo zabranjuje tamanjenje ribe dinamitom.

PONISTENE NOVČANICE. S danom 18. ovog mjeseca povučene su iz prometa novčanice od 10 dinara koje je izdala Narodna banka Kraljevine S. H. S. (amerikanske) i novčanice od 5 dinara, izdanje Narodne banke kraljevine Srbije. Tako su te novčanice prestale biti zakonsko sredstvo plaćanja.

PUTUJE U AMERIKU. Naš poznati dalmatinski franjevac-trećoredac o. Ante Nižić oprašta se ovih dana s Dalmacijom, jer će uskoro otputovati u Ameriku, u misije.

60 GODISNJICA MATURE. Preuz. zagrebački nadbiskup dr. A. Bauer proslavio je u Zagrebu, skupa s desetoricom svojih drugova, šesdesetu godišnjicu gimnazijske mature. Nadbiskup je za sve pokojne profesore i drugove čitao sv. Misu u crkvi sv. Katarine.

VOČE U ZAGREBU. Prama podacima Tržnog nadzorništva Zagreb je pojeo u jednom od prošlih tjedana 35.000 kg. voća. I to: 15.720 kg. trešanja, 3.240 kg. višanja, 3.200 kg. krušaka, 2.300 kg. jagoda, 10.400 kg. kajsija, 315 kg. bresaka i 78 kg. jabuka.

MASNE PLACE. U Osijeku na Okružnom sudu se još vodi rasprava radi t. z. „našičke afere“. Pred sudom odgovara preko sto osoba koji su optuženi radi raznih „poslova“ na štetu države. Ustanovilo se da su ti ljudi oštetili državu za oko 100 milijuna dinara. Tako je generalni direktor Našičke primao mjesečnu plaću od 300.000 dinara, drugi ravnatelj 120.000, a više njih po 80.000 i 50.000 dinara mjesečno. — Radnici su, međutim, u tom poduzeću dobivali 15 do 24 dinara na dan!

KATOLIČKA AKCIJA U HVARSKOJ BISKUPIJI. Prošlog mjeseca je preuz. hvarski biskup msgr. Pušić sazvaio na vijecanje sve dekane svoje biskupije. Na tom vijecanju su, među ostalim, odlučili svim silama poraditi na proširenju rada u Katoličkoj Akciji. Tom prigodom je preuz. biskup javio svom svećenstvu da će se koncem kolovoza održati, za svu biskupiju, euharistijsko-marijanski kongres u Jelsi na otoku Hvaru.

BERBA BUHAČA. U splitskom srezu je još prošlih dana završena berba buhača koji je ove godine, po svojoj kakvoći, mnogo bolji nego prijašnjih godina. Ima ga suhog oko 2.500 kvintala. Cijena mu se kreće od 10—12 dinara.

POZDRAV IZ AMERIKE. Američki Hrvati su prošlog mjeseca održali u Chicagu konferenciju. U jednoj rezoluciji s te konferencije pozdravljaju dra Vladimira Mačeka kao vođu Hrvata.

NOVA PSENICA. Odbor za utvrđivanje cijena žitaricamā odredio je da prosječna cijena ovogodišnje pšenice bude oko 130 dinara.

GRADNJA BANSKE PALAČE. U mjesecu kolovozu počeo se u Novom Sadu graditi banska palača. Zgrada će stajati 30 milijuna dinara.

IZVOZ SMOKAVA PETROVACA. Ove godine se uvelike izvažuju iz Dalmacije u unutrašnjost države smokve petrovaca. Najviše se izvoze u Zagreb i Ljubljani. Dnevno do 80 košara i sanduka.

MANJE TURISTA. Austrijska vlada je izdala naredbu da putnici koji putuju u našu državu moraju, osim redovite takse, uplatiti još neke posebne takse. Radi toga ove godine dolazi k nama veoma mali broj Austrijanaca.

Zamišljen nad brojevima

Novine se, redovito, brzo i površno čitaju. Jer kad bi ih netko počeo čitati od početka do konca, nikad kraju. Tako ja mislim, a tako i postupam.

Ipak... ipak... Nisu ni novine tako plitke i prazne kako bi, možda, kogod mislio. Često se u onim sitnim vijestima nalaze velike stvari i velike istine. Zato mi se, katkada, dogodi da čitajući novine stanem i zamislim se... Ovih dana sam se namjerio na brojeve koji mi nisu dozvolili da dalje čitam. Zapeli su mi oči i zamislili me.

Ovako sam čitao:

Utvrđeno je da je u Francuskoj, ovo zadnjih par godina, broj rastavljenih brakova narastao na 20.000. Činjenica je, nažalost, i to da ova pojava ima svoj napredak u povijesti. Tako, dok je u 1885 godini bilo 4000, već god. 1900 naraste taj broj na 8000, a 1913 već je bilo 16.000 rastavljenih brakova. Rat je malo usporio taj ubrzani tempo, ali, kao za naknadu, godine 1920 broj rastavljenih brakova iznosio je 41.000. Danas na svako 17. vjenčanje dolazi po jedna rastava braka. — Ova je pošast u Americi još

strašnija, jer tamo broj rastavljenih iznosi do 200.000; dakle na svako 6 vjenčanje po jedna rastava braka!

Kad sam to pročitao, zamislih se. Pred oči mi je iskrsla Francuska koja svakim danom izumire: jer teše više mrtvačkih lijesova nego kolijevki. Gledao sam razrušene domove, ugasla ognjišta, profučkanu sreću i izgubljenu nadu... A onda su me misli vodile iz Francuske u naše gradove i sela, i vidjeh da se i mi sve više približavamo Francuzima.

Dà: Ne samo gradovi, nego i sela se zaražuju tom pošastu. Ne smijemo se tješiti da su na selima još to rijetki slučajevi. Najteži je početak. Poslije ide sve brže i lakše.

Da nismo već dosad duboko upali u provaliju, moramo zahvaliti Crkvi koja, neumoljivom upornošću, sa propovijedaonica i u isповijedaonicama, preko knjiga i novina, tvrdi i naučava: „Što je Bog sastavio, čovjek neka ne rastavlja“.

Ne zamjerite mi da sam se, čitajući novine, zamislio... — *ev.*

Među nama

Kobno stupnjevanje

U gradu sam, ali ne prolazim mnogim ulicama. Redovito se držim samo jednog puta. I njega pregazim više puta na dan. Gorje i dolje.

Isti je moj put, ali nisu ista opažanja. Uvijek vidim nešto novo. Ne samo u izlozima dućana i na modnim ženskim haljinama, nego i u dušama prolaznika.

Skoro svaki dan bih mogao zabilježiti susret s jednom djevojčicom. Redoviti su ti susreti, jer nas isti putevi vode za poslom. Već se dvije godine tako susrećemo. Ona u skromnoj i jednostavnoj haljini, a ja, s bijelim celuloidnim okovratnikom, u dugoj reverendi ili crnom kaputu.

Susretali smo se lani, i susrećemo se ove godine. Ali drukčiji su bili lanjski nego ovogodišnji susreti. Lani mi se svaki put naklonila glavom i prošaptala: Hvaljen Isus. — Na licu i u očima sam joj čitao: To je zaista iskreni i prostodušni pozdrav. Izlazio joj je sa dna srca, pa mi je, zato, bio onako poželjan i simpatičan.

Ove godine više nema toga. Nismo se ni posvadili. Još me ona, i to svaki put, pozdravlja. Samo ti pozdravi više nisu onako prostodušni i simpatični. Pa ni toliko kršćanski. Sada, mjесто: — Hvaljen Isus, čujem, bez ikakve posebne nježnosti — Dobar dan... Klanjam se...

Odakle ta promjena? Zašto me je, onako i neopazice, prestala pozdravljati s: Hvaljen Isus?

Reći ću vam tajnu: Pred godinu

dana je bila samo djevojčica, a danas je već gospođica. Doduše mala, ali ipak gospođica. Iako joj nisam vidio krštenicu: prekoračila je prag četrnaeste i stupila u petnaestu.

Pa na koncu konca: Nema tu ništa zla ni grešna. Ta i toliki drugi pozdravljaju mene i vas s: Dobar dan... Klanjam se... pa o tome ne vodimo nikakva računa.

Istina, ali moja znanca je značajan primjer onog duševnog razvoja koji se izvršuje skoro u svakom čovjeku. To je onaj koban prelaz iz djetinjske iskrenosti, prostodušnosti i čistoće, u namještenost, proračunanost i ljudski obzir.

Vjerujem: Još je ona dobra i pobožna. Ali, eto, kao da se koji javno, na ulici, spomenuti Isusa. Srām ju je. Svladana je ljudskim obzirom.

Uvjerem sam da tu neće biti konac razvoja. Okladio bih se da dogodne neću čuti niti: — Dobar dan, niti: — Klanjam se. Jednog dana ćemo proći jedan mimo drugoga kao da se nismo nikad ni vidjeli. — I tada mi neće biti žal što me je prestala pozdravljati, nego će se snužiti radi svih onih duša koje doživljaju ovakvo stupnjevanje, koje s godinama prestaju biti vedre, nestašne i čiste i postaju obične i svakidašnje, s tisuću krinka i obzira.

Pa kada, u časovima tišine i sabranosti, na sve to promišljam, najradije bih se rasplakao, jer sam, moguće, i ja jedan od takvih... —

Okulista

Za crkvenu glazbu

Već dulje vremena radili su crkveni krugovi i svjetovnjaci glazbenici, koji su se posvetili isključivo crkvenoj glazbi, na tome da se osnuje jedan savez za katoličku crkvenu glazbu u našoj državi. Ta centrala imala bi oko sebe okupiti sve koji stoje bilo u kakvoj vezi s liturgijom ili crkvenom glazbom uopće. U tom savezu imala bi biti organizirana sva produktivna i reproduktivna, vokalna i instrumentalna glazba zapadnog i istočnog obreda, uključujući ovamo i organizirane službu u crkvama latinskog ritusa. Sada, kad je u našim biskupijama u punom jeku proradila Katolička Akcija, smatralo se u mjerodavnim krugovima da je najprikladniji čas da se ova lijepa zamisao provede u djelo. Stoga je 29. pr. mj., za vrijeme II. Euharističkog kongresa u Ljubljani, u ime i sa blagoslovom Predsjedništva Biskupskih konferencija, održan sastanak istaknutih crkvenih glazbenika i predstavnika crkveno-glazbenih ustanova iz cijele države, pod predsjedanjem gg. Višoševića i dr. Kimoveca, pa je nakon rasprave donesena ova rezolucija:

„Crkveni glazbenici i predstavnici glazbeno-prosvjetnih društava iz cijele države, sakupljeni na prvom sastanku 29. VI. 1935 u Ljubljani, uviđajući svestranu potrebu da se, po uzoru na druge zemlje, i u našoj državi organizira sveta muzika, odlučili su i zaključili da se osnuje „Savez za katoličku crkvenu glazbu u Jugoslaviji“. Taj savez obuhvatiti će svu glazbu: produktivnu i reproduktivnu, vokalnu i instrumentalnu zapadnog i istočnog katoličkog obreda, uključujući ovamo i organizirane službu, a to sve sa svrhom da radi na ujedinjavanju onih snaga koje su si stavile u zadatak njegovanje crkvene glazbe u duhu sv. Liturgije a po odredbama sv. Crkve, dakle u okviru i prema načelima Katoličke Akcije.“

Izabran je pripravnj odbor, koji imade izvršiti sve pripreme za osnivačku skupštinu, koja bi se imala održati u Zagrebu prigodom proslave 1050 godišnjice smrti sv. Metoda.

Da se uzmognu sve pripreme što temeljitije izvršiti biti će u svim biskupijama osnovani pripravnj odbori. Kao glasila Saveza služiti će „Sveta

Po svijetu

BEZ STRANAKA. U Bugarskoj je svojevremeno izišla uredba s kojom se raspuštaju sve političke stranke i društva. To je nešto slično kao što se dogodilo kod nas 1929. godine. Sada je potpisana nova uredba koja pooštruje kazne protiv nezakonitog političkog rada u vezi s raspuštenim političkim strankama i organizacijama.

VELIKA VRUCINA. Prema vremenskim izvještajima iz raznih država može se zaključiti da po čitavoj Evropi plove ogromni val vrućine koja izgara svo zelenje.

NJEMAČKA FLOTA. Saznaje se iz Berlina da će Njemačka za gradnju ratne mornarice utrošiti ove godine približno jednu milijardu maraka. — I još se mnogi, radi socijalne krize, tuže na Boga!

IZ RUSIJE. U Harkovu su ruske vlasti ustrelile inženjera Mališeva koji je u toku od dvije godine ubio 30 mladih žena i djevojaka. — Moglo se to dogoditi i u kojoj drugoj državi, ali bi nas više začuđilo nego kad znamo da se to zbio u Rusiji.

KITAJSKI AVIJATICARI KOD SV. OCA. Nedavno je sv. Otac primio u posebnu audijenciju 18 mladih kitajskih avijaticara koji su godinu dana pohađali italijansku avijatičarsku školu. U posebnoj spomenici mladi Kitajci su zahvalili papi radi simpatije koje je uvijek pokazivao prema njihovoj kitajskoj domovini, a Papa im je darovao za uspomenu primjerke srebrnog vatikanskog novca.

PARISKI MLADOMISNICI. I Francuska, kao i mnoge druge zemlje, osjeća pomanjkanje svećenika. U zadnje vrijeme se, međutim, sve više pojavljuju svećenička zvanja. Tako je prošlih dana pariški nadbiskup, kardinal Verdier, u Parizu, u crkvi Notre Dame, zaredio 60 mladih svećenika.

POZAR U LONDONSKOJ LUCI. Početkom ovog mjeseca je u londonskoj luci izbio strašan požar. Pri gašenju požara poginula su dva vatrogasca. Steta se cijeni na 200.000 funti sterlinga.

BROJ AUTOMOBILA. Prama najnovijoj statistici u Sjedinjenim Državama Amerike ima 23.777.854 automobila, u Francuskoj 1.881.885, u Engleskoj 1.783.000; u Jugoslaviji 10.945. Dok u Americi na svakog petog stanovnika dode jedan automobil, u Jugoslaviji tek na 1270 stanovnika jedan.

ZA DOBA FASIZMA. Potajno se govori da je državni dug Italije za doba fašizma narasao od 93 na 149 milijardi lira.

SASTANAK KATOLIČKIH NOVINARA. Na sastanku katoličkih novinara u Marseille-u bili su zastupani katolički novinari skoro iz svih evropskih država. Na tom sastanku je osnovan i „Međunarodni savez katoličke štampe“.

BEZ VOĐE. Nisu samo naši otoci ostali bez vođe. I u Abesiniji, gdje sada živi oko 120 hiljada talijanskih vojnika, voda je veoma rijetka, uz to i nezdruva. Zato se tamo pojavljuju mnoge bolesti tako, da se je već više hiljada talijanskih vojnika moralo povratiti u domovinu.

SEDA M SESTAR U SAMOSTANU. Seljakinja Brinken u Osnabrücku rodila je i uzgojila 8 kćeri. Sedam od njih je otišlo u samostan, a najmlađa je ostala kod kuće i brine se za majku udovicu. — Tako se sedam brinu za njezinu dušu, a samo jedna za tijelo.

OPĆENITOST CRKVE. U lipnju je Papa primio u audijenciju mladomisnike papinskog zavoda za širenje vjere. Bilo ih je 18. Od tih je: 6 Kineza, 5 Indijaca, 2 Novozelanceza, 1 Japanac, 1 Jugoslaven, 3 Austrijanac, 1 Danac i Holanđez, 1 Libanac i 1 Anamit. — Svi narodi i svi jezici su u katoličkoj Crkvi!

U VISINI OD 7700 METARA. Ruska 21 godišnja športska avijaticarka Tamara Katalova iz Lenjingrada već se je sedamnaest puta spustila iz aviona s padobranom. Zdanjiput se spustila iz visine od 7700 metara i pristala potpuno zdrava na nekom seljačkom vrtu.

ZA MNOGOBROJNE OBITELJI. Mađarska vlada sprema zakonski prijedlog o oporezovanju, prema kojem bi neženje plaćale 25 posto poreza više nego očevi obitelji. Bračni parovi bez djece plaćali bi 15 posto poreza od svoga dohotka, a obitelji sa jednim djetetom do 10 posto.

Cecilija“ i „Čirilometodski Vjesnik“ u Zagrebu, i „Crkveni Glazbenik“ u Ljubljani.

U crkveno-glazbenim krugovima je zanimanje za ovu veliku korporaciju, u kojoj će se odmah u početku moći okupiti oko 3000 društava i glazbenika sa preko 50.000 organiziranih članova, vrlo veliko.

Naši dopisi

Zlarin

Dne 15 VII imali smo neobičan posjet. Oko 9 sati se doveo motorom naš preuzvišeni biskup s lijevom kiom ovogodišnjih mladomisnika. Dodoše da, prije nego se razidu po našim kršnim mjestima, zajednički istraže poštovanje i zahvalnost s ome prvome rečeno, blagočelnoj ome msg-u. do Nikolj Truti. Svečane zadušnice, uz asistencu, pjevao je mladomisnik Uglešić. Zatim se je uputila povorka, kojoj su se pridružili mnogi mještani, do groba milog pokojnika. Odrješčanje je dao sam preuzvišeni biskup. Prigodno slovo je imao mladomisnik Mate Luketa, u kome je evocirao uspomena iz ranijih gimnazijskih dana, zahvalivši na svim dobrima kojima ih je pokojnik učio riječju i životom. Na koncu je obećao u ime svih kolega da će isti onim putem koji im je on zacrtao — da će biti vjerni Bogu i svome narodu.

Zahvalni smo preuzvišenom biskupu, mladomisnicima i štovateljima naše pokojnika što su nam ovim dirljivim činom pjelela oživjeli uspomena na našeg velikog sina.

U srcima Zlarinjana neka je vječna uspomena na ovu dragu dušu! — *Zlarinjanin*

Knin

CRKVENO PJEVANJE. U Kninu, već blizu godina dana, postoje dva crkvena zbora: muški pjevački izbor sv. Ante i dječiji zbor.

Muški pjevački zbor sastoji se od 22 pjevača. Na čelu zbora stoji agilni upravitelj O. I. Vuković, kateheta i vikar, a zborom rukovodi dobar poznavalac crkvene muzike dirigent g. I. Kurtov. U početku je upravitelj zbora održao nekoliko časova iz muzičke teorije, jer većinu pjevača sačinjavaju radnici, koji nijesu poznavali ni najosnovnije muzičke teorije. I tek kasnije, svladavši osnovne i najpotrebne pojmove muzičke škole, zbor je započeo lakšim djelima crkvene vokalne glazbe, a kasnije, već dobro uvježban i razdijeljen u korove, započeo je pjevanjem mise teže kompozicije od genijalnog auktora crkvenih djela Josipa Grubera.

Vježbom od tri mjeseca zbor je nastupio na Božić 1934 u crkvi za vrijeme velikih funkcija. Ovaj prvi nastup popraćen je od strane građana s toplim simpatijama. — Zbor je, nakon toga odmah započeo s vježbanjem pokorničkog psalma „Miserere“ od Pierre Battistina kojim je nastupio u dane Velike sedmice i sa „Tantum ergo“ od Hribara gdje se je umjetnički istakao veoma melodičan tenor pjevača A. Kravice u solo partituri.

Zbor ima već na repertoaru dosta gradiva iz crkvene muzike, pa će uskoro započeti i s gañanjem pjesama svjetovnog karaktera, a osobito onih kroz koje provejava epopeja hrvatske historije.

Zbor je u najnovije vrijeme dobio dilatansku sekciju, koja će uskoro započeti radom.

Zbor ima svoju upravu, kojoj na čelu stoji agilni crkveni pjevač g. K. Zevrnja, kao predsjednik.

No naša pažnja mora da bude posvećena i mješovitom dječijem zboru, koji pod rukovodjenjem O. I. Vukovića nastupa svake nedjelje i praznika na školskoj misi.

Zbor u pojedinim većim funkcijama nastupa uz pratnju orchestra vojne muzike.

Mi radimo uz devizu „Krist neka pobjeđuje!“ — *Tajnik zbora*

Iž Veli

ZADUŠNICE. I kod nas su bile svečane zadušnice za lipanjske žrtve, kao i po ostalim hrvatskim krajevima. Cvijet iškog naroda, koji je već davno narodno osviješćen, bio je prisutan da oda dužnu poštu onima, koji „vijek živu; jer zgинуše poštene“. — *Ižanin*

PROSLAVA PATRONA SV. PETRA I PAVLA. Naš crkveni godišnji god prošao je ove godine u najboljem raspoloženju. Iza što smo lani restaurirali nutrašnjost crkve, ove godine smo joj dali novi izvanski izgled, da bar dolično izgleda, unatoč svojoj starosti.

Našu feštu počastije mnogi vanjski gosti, a među drugim i mladi, nadobudni „Križar“, iz Lukorana sa svojom fanfarom, iako improvizirano. Sv. Misu imali smo u trojke, a u večer na Pavlovo, u ičtaonici, akademju s igrokazom „Po ljubi k istini“ i šaljivim komadom „Dvije gluhe“. Sve je prošlo u najboljem štimungu, usprkos ljetnoj sparini i dosadi.

Kalendar

Srpanj

N.	21	6 Ned. po Duh.
P.	22	Sv. Marija Magdalena (C) trećak
U.	23	Sv. Apollinar, muč.
S.	24	Sv. Kristina, djev.
Č.	25	Sv. Jakov apostol
P.	26	Sv. Ana
S.	27	Sv. Pantaleon, muč.

Sv. Jakov

Jakov, sin Zebedeja i Marije Salome, rodio se u Betsaidi na jezeru Genezaretskomu. Za razliku od Jakova koji je bio biskup u Jerusolimu, nazivamo ga „Stariji“.

Sinovi Zebedejevi — Jakov i Ivan — krpali su mreže u času kad je Isus naučavao u okolici Genezaretskoga jezera. Isus ih pozove da idu za Njim, i oni spremno ostaviše lađu, svog oca i slijede Ga. Ova spremnost kojom ostaviše sve, po svoj prilici je jedau od glavnih razloga da su, uz Petra, bili više puta jedini pratilci Isusovi i očevici Njegovih velikih čudesa. — Kad je išao u Jairov dom, da ozdravi mrtvu kćer, poveo je sa sobom samo Petra i braću Zebedejevu. I kad se je preobrazio na Taboru, s Njim su bili samo ova trojica. Isto tako je samo njih uzeo kad se je smrtno znojio na Maslinskoj gori.

U broju dvanaestorice apostola Zebedejevi sinovi se u Pismu spominju odmah za Petrom i njegovim bratom Andrijom.

Zebedejevce Isus nazivlje „Boauergetes“ — sinovi groma, da označi njihovu vatrenu čud kloju pokazao je više zgoda. Tako kad stanovnici jednoga samarijskoga sela ne htjedohše primiti Isusa, Jakov i Ivan rekoše: Gospodine, hočeš li da rečemo, neka o-ganj side s neba i neka ih istrijebi, kao što je i Ilija učinio? — Ali Ljubav im odgovara: „Sin čovječji nije došao da duše pogubi nego da ih spasi“.

Jakov primi Duha Svetoga i sijaše riječ Božju po raznim krajevima zemlje. Prema propovijedanju: učio je u Judeji i Samariji, a poslije i u Spaniji.

Kad se je povratio u Jerusolim, podigne na nj ruku Herod Agripa, prvi židovski kralj, unuk onoga Heroda koji posiječe glave nevinoj dječici. — Tako Jakov ispi, prvi od apostola, čašu mučeništva, a brat mu Ivan umre posljednji od dvanaestorice. I sjedoše: jedan s desne, a drugi s lijeve Isusove.

Čim je Isus pozvao Jakova da Ga slijedi odmah je pošao za Njim. Da Jakov nije to odmah učinio, ko zna bi li ga Krist bio više ikada pozvao.

I nas Gospodin zove. zove k boljemu životu.

Ne odgadjamo! Ko zna nije li ovo posljednji poziv što nam ga upravlja.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s., blagoslov u 4 1/2 s. pp.

Što drugi pišu

Neznanje i zloba

Zagrebački mjesečnik „Naša Gospa Lurdska“ piše:

„Srpski časopis „Pravoslavlje“ smatrao je potrebnim, da pouči svoje čitaoce o Isusovcima, pa je donio vrlo ružan članak pod naslovom: „Ko su Jezui e“. Članak vrvi povjesnim neistinama, pa se čudimo, kako može netko danas tako pisati: danas, kad je povijest sv. Ignacija tako podrobno proučena ne samo od Isusovaca nego i od stručnih povjesničara. Samo luda zasljepljenost može tvrditi, da je sv. Ignacije htio u Palestini postati „muhameđanin“; i samo takova zasljepljenost može prigovarati čudorednim zasadama njegovim. Srpski „historičar“ prišiva sv. Ignaciju Luterove nazore, kad kaže: „Lolja je učio svijet; neka samo vjeruje, a onda Bog će mu oprostiti grijeha, bili kakovi... Glavno je, da čovjek vjeruje, a onda neka griješi, koliko hoće.“ Baš obratno, sv. Ignacije se borio protiv Lutera, koji je pisao Melanctonu poznate riječi: „Es'o peccator et pecca fortiter; sed crede fortius! — Budi grješnik i griješi jako, ali vjeruj juče!“ Zalosno je, kad pravoslavni „historičar“; može pisati o katoličkim redovnicima takove i slične neistine!“

Zašto iznositi takve krupne neistine o katolicima? Uostalom: u njih mogu samo nezalnice povjerovati. — „Pravoslavlje“ je list za pravoslavno svećenstvo.

Protestant o našoj državi

Švedski protestantski književnik Ch. Reventlov dao je nedavno ovu izjavu: „Rimokatolička Crkva uistinu je najjača ustanova, koja stvara od ljudi bolja i duhovno zrelija bića. Sve što joj je došlo u ruke oduševila je i preobrazila. Crkva ima više iskustva nego ijedna druga zemaljska uredba. Ona je vodič ne samo duhovnim ljudima, nego i slabičima. Katolička Crkva protiv prizor silne drame „svjetovnog igrokaza“, čiji sadržaj i oblik jednako je različan kao impozantan. Neplodni rat i mirovna politika država, nedoraslost znanosti, nekulturna mehanizacija, nepravilnost modernog življenja, njegova površnost i bezgranična ludost, sve je to skupa učinilo čovječanstvo nezadovoljnim i uzbudilo u njemu težnju za vjerom. I tko mu drugi može s te strane štogod ponuditi nego Katolička Crkva?“

Duhovne vježbe za same učiteljice

Održaće se u Uzgojnom Zavodu Službenica Milosrdja Split — Dobri od 22 VII — 26 VII Počim-lju 22 uvečer a svršavaju 26 ujutro sa sv. Misom Tko želi stati i hraniti se u Zavodu plaća dnevno 30 Din. Priljave se šalju na: Uzgojni Zavod „Službenica Milosrdja“, Split - Dobri, Ćiril - Metodova ul. 8.

Život Šibenika

PRIMANJE U SJEMENISTE. Roditelji koji ove godine misle svoju djecu poslati u biskupsko dačko sjemenište, neka čim prije pošalju molbu preko svog župskog ureda. Molbe se primaju do konca ovog mjeseca. 31 srpnja je, dakle, zadnji rok.

MLADA MISA. Šibenčanin vlč. don Krešimir Zorić otpjevao je svoju prvu svetu Misu na dan Gospe od Karmela u crkvi sv. Jakova. Rukovodio ga je gradski župnik preč. don Ivo Bjažić, a propovijedao mu je presv. prepozit don R. Pian. Preko sv. Mise pjevao je „Cecilijanski zbor“, pod ravnanjem prof. M. Stipčević: Kyrie i Gloria od Faista, Credo, Sanctus i Benedictus od Förstera. Nastupili su kao solisti g. Bruno Belamarić, sopran gdica J. Jadronja i alt gdica R. Kužina. Iza Creda su veoma lijepe otpjevali „Evo svećenik“ od Bosiljevca: teno. B. Belamarić i bariton Josip Bumber. — Za stolom na objedu bio je preuz. Biskup s lijepim brojem svećenika, rodbine i drugih u zvanika koji su mu, u dirljivim nazdravicama, zaželili Božji blagoslov i sreću u novom svećeničkom životu. — Uvečer su mu časne sestre Franjevke sa svojom dječicom priredile intimnu akademiju.

REĐENJE U KATEDRALI. Prošle nedjelje je preuz. Biskup podijelio sveti red prezbitera trinaesoric svećenih bogoslova; trojicu bogoslova je zaređio za dakone, a petoricu za subdakone. — Obred ređenja je započeo u 7 sati, pa je trajao sve do 10. Vjernici, koji su zauzeli sva okolišna mjesta, s velikim zanimanjem su, čitavo vrijeme.

pratili ganutljive obrede. Na mladomisničke je glave palagalo ruke 12 svećenika.

U FOND NASEG LISTA darovao je preč. don F. Antunović 20 dinara; preč. don I. Bjažić, mjesto čestitke mladomisnicima don A. Špika i don S. Lovretić, 20; mjesto čestitke presv. Pianu vlč. don S. Meštrović, 20; mjesto čestitke preč. dru I. Eškinji: vlč. gg. Smirčić, Mandić i Meštrović po 20, a vlč. don A. Raspoivić 15; vlč. don T. Perina, mjesto čestitke mladomisniku don K. Zorić, 10; mjesto čestitke mladomisnicima: preč. don M. Corić 30 i don F. Grandov 20 dinara.

MILODARI UBOSKOM DOMU U SVIBNJU 1935. Da počaste uspomenu pok. Ivana Antić: Dr Božidar Stambuk 100; Ivan Zaja 30; Jakov Dragušica 20; Antun Begović 20; Udruženje trgovaca, Šibenik 50; Luka Šarić 20; Obitelj Petrić, zlatar 20; Mate Guloznić 20; Ante Fantulin 20; Luidi Batigelli 20; Poduzćeće Olivari 30; Salomon Drutter 30; Kečkemet Niko 30; Berger Bori 20; Vice Bujas 10; Nikola Weissenberger 20; Obitelj Josipa Tarle 50; Stipe Sare 50; Grgo Maričić 100; Radoslav Zmičić 20. — Da počaste uspomenu pok. Luce ud. Ungaro: Justo Dellagiovanna 20; Kažimir Pasini 20.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE TE DOBRE KOSULJE kupićete najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajshek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zajamčeno dobra roba.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA. Nedjelja: U 5 1/2 s. župska sv. Misa, u 9 s. tiha sv. Misa, u 11 s. svečana sv. Misa. — Na sv. Jakova, dne 25 ov. mj., biće u 10 s. procesija gradom, u 10 1/2 s. pontifikalna sv. Misa, u 6 s. blagoslov sa Presvetim. — 26 ov. mj., na sv. Anu, biće u 10 1/2 s. pjevana sv. Misa, u 11 1/4 sv. Krizma, a u 5 s. pp. otvor ruke sv. Kristofora. — 27 ov. mj., na sv. Kristofora, biće u 5 s. pjevane lekcije, od 6 do 9 tihe sv. Mise, u 11 s. pontifikalna sv. Misa, a u 6 s. pp. procesija. VAROSKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 5 1/2 s. tiha sv. Misa, u 9 s. pjevana sv. Misa, u 6 1/2 s. pp. blagoslov. DOLAČKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s. NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s. pjevana.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s. CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s. CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s. CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Sv. Misa u 6 1/2 s. CRKVA SV. FRANE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10 1/2 s., pjevana u 8 s.; blagoslov u 6 s. pp. CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, i 10 1/2 s., u 9 s. pjevana sv. Misa, u 7 1/2 s. pp. blagoslov. CRKVA SV. DOMINIKAI: Nedjelja: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. Rozarij, propovijed (XV Subota-Nedjelja), blagoslov i ljubljenje sv. Moći.